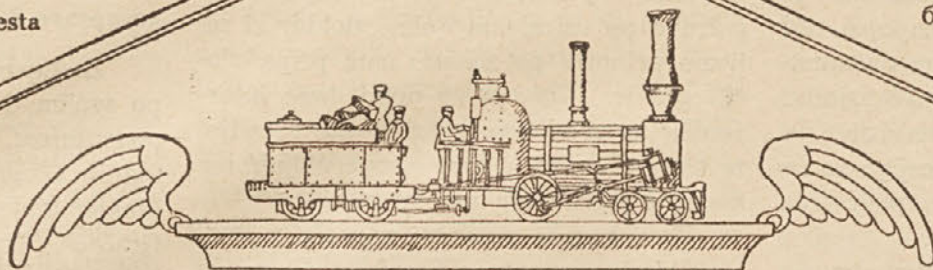

Izhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu.
 Излази првих дана у мјесецу. — Посамежна штев.
 2 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини
 број 2 Дин. — Redakcija i administra-
 cija u Ljubljani, Dunajska cesta
 br. 58.

— Letna naročnina 24 Din. —
 Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња прет-
 плата 24 Дин. — Редакција и администра-
 ција у Љубљани, Дунајска цеста
 бр. 58. — Odgovorni urednik
 Ivan Cek.

STROJNI KUPLJAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖ. ЖЕЛЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ.

STROJNI LOŽAČ

GLASILO UDRUŽENJA LOŽAČA DRŽAV. ŽELEZNICA U BEOGRADU

Poročilo o drugem rednem obćnem zboru.

Tov. predsednik otvori točno ob 9. uri II. redni obćni zbor ter ugotovi sklepčnost. Zastopane so vse podružnice razven podružnice Zidani most. Centralo zastopa predsednik tov. Nikolić, od Oblastne uprave Sarajeva sta navzoča tov. preds. Vujičić in tov. Tešić, iz Zagreba sta prišla tov. Tičar in Belošić.

Za predsednika obć. zbora se izvoli tov. Ček, za zapisničarja tov. Rože.

Pred prehodom na dnevni red se tov. predsednik v minulem letu umrlih članov spominja, kojih spomin počastijo navzoči s tem, da vstanejo.

Nato se prečita zapisnik prvega obćnega zbora ter se brez sprememb odobri.

Sledi druga točka dnevnega reda: poročilo odbora.

Predsednikovo poročilo poda tov. Ček. Zahvali se navzočim za mnogobrojno udeležbo in jih pozdravi, enako delegate iz drugih Oblastnih uprav in iz Centrale. Omenja razvoj društva, ustanovilo se je pet Oblastnih uprav s Centralo v Beogradu. Podaje splošen pregled društvenega dela v minulem letu, opozarja na mnogovrstne težkoče, povdarja, da ni dovolj, da v društvu delata le predsednik in tajnik, sleherni član je pozvan k sodelovanju. Delalo se je vztrajno in požrtvovalno, vendar se je vse to delo izčrpavalo povečini v ugodnostih in zaščitah poedincev, pomembnejši uspehi, ki bi bili vidni tudi širšim krogom članstva so izostali v kljub vsem naporom. V gotovi meri so temu krive prepogoste spremembe na vodilnih mestih uprave. Ko navežeš stike z enim, se ti pripeti, da ugledaš, ko prideš v drugo v dotični urad, povsem novo ose-

bo — in vse je treba spet znova začeti. To so težave in ovire, ki tirjajo mnogo vztrajnosti in potrpljenja, bolj od vodstva nego od članov.

Tajniško poročilo poda tov. Rus. Po pozdravnih besedah omenja uvodoma razne govorce, ki so glede društva nastale med letom ter naglašja, da ima vsakdo pravico, da se oglasi k besedi in iznese, če ima kaj na srečo, ali pa da zahteva o stvareh, ki so mu nejasne, pojasnila. Odbor bo vsak čas pripravljen, da dokaže svojo resno voljo in čiste roke. Roke se niso križem držale, vsakdo je žrtvoval mnogo svojih moči in ves prosti čas v prosep društva, kar se bo videlo iz tajniškega poročila. Napori odbora so bili mnogokdaj kronani z uspehom, gotove stvari so na tem, da se rešijo, za druge bo pa treba zopet in zopet vihati rokave. Daje izraza svojemu prepričanju, da bodo uspehi tem večji, čim krepkejša bo organizacija in čim bolj se bo od vseh članov odražala trdna volja, da dosežejo cilje, ki so jih postavili. — Tekom leta so umrli sledeči člani, oziroma njih soproge: Svolšak Valentin, umrl na Jesenicah 30. V. 1925; Drevenšek Anton, umrl v Mariboru 18. II. 1926; Pavlina Martin in Šošter Jerneja iz Maribora. — Gibanje članstva med letom je bilo sledeče: na novo jih je pristopilo 221. To število se je štel do kongresa v Beogradu meseca novembra lanskega leta. Do takrat je štela naša Centrala (dokler je še bila v Ljubljani) 641 članov; ob ustanovitvi Centrale v Beogradu pa so se vzpostavile pri poedinih direkcijah samostojne Oblastne uprave in pri tej priliki se je ljubljanska Centrala preustrojila v Oblastno upravo, ki je izročila svoje pod zagrebško direkcijo spadajoče članove oblastni upravi v Zagrebu. Tako šteje naša Oblastna upra-

va 365 članov. Videti je torej, da je naše članstvo tekom leta narastlo. Svoj izstop iz društva je tekom leta prijavilo 6 članov, od teh jih je par že spet prijavilo svoj izstop, ostali pa še do danes niso vrnili izkaznic. — Vršilo se je 45 rednih sej, od teh je bilo sklepčnih 41. Iz tega se vidi, da je bil upravni obdor na mestu, in da so se posamezni odborniki zavedali svojih dolžnosti. — Pri poedinih krajevnih podružnicah so se vršili sestanki in sicer: v Mariboru 4, v Zagrebu (dokler je spadal pod Ljubljano) 4, v Srpskih Moravicah 2, na Sušaku 1. Tekom leta, in sicer v novembru, se je vršil kongres v Beogradu. — Osebnih posredovanj društvenih funkcionarjev na raznih višjih instancah se je izvršilo: pri ljubljanski direkciji 35, pri zagrebški 5, pri generalni direkciji 6, na Ministrstvu Saobraćaja 6 in pri Državnem Savetu 2. — Celokupni društveni pisemski promet je znašal tekom leta 513, in sicer odposlanih pisem 277, došlih 236. Med odposlanimi so vštete vloge na poedine kurilnice, direkcije, na gen. direkcijo in na Ministarstvo Saobraćaja. — Tajnikovo poročilo se je sprejelo z odobravanjem.

Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal tov. Sbašnik, izhaja, da je imelo društvo v dobi od 1. I. 1925 do 31. XII. 1925 dohodkov: Din 71.322, stroškov: Din 74.111.— Omenjenega dne je bilo v blagajni Din 10.472.15.— Vsak zaupnik je prejel točen posnetek blagajniškega poročila s podrobnimi podatki, tako da se je lahko vsak član natančno informiral pri svojem zaupniku o stanju in poslovanju blagajne v minulem poslovnem letu.

Predsednik nadzorstvenega odbora poroča, da sta skupno s tov. Vidmarjem pregledala tekom leta vsak mesec na ne-

določen dan blagajniško in ostale društvene knjige. Našla sta vsakokrat vse v najljepšem redu. Naglašal je predvsem, da je zlasti v blagajniških knjigah najljepši red in točnost. Zato v imenu celega nadzorstvenega odbora predlaga tov. blagajniku priznanje in zahvalo za požrtvovalno in pošteno delo. Blagajniške knjige so še pregledali zaupniki poedinih podružnic in ugotovili, da je vse v redu.

Volitev novega odbora. Sklene se, da se izvolijo predsednik, oba podpredsednika, oba tajnika in oba blagajnika posebej, ostali odborniki pa skupno. — Izvoljen je sledeč odbor: predsednik tov. Ček, prvi podpredsednik tov. Toplak, drugi podpredsednik tov. Ivan Vidmar, prvi tajnik tov. Rus, drugi tajnik tov. Rože, blagajnik tov. Sbašnik, drugi blagajnik tov. Jamnik Franc, odborniki: Bakšič Franc, Vidmar Jože, Kos Matija, Slabe Franc, Belcjan Martin, Lisjak Franc, Pogačar Ivan, Sadar Alojz, Hanjšek Vinko in Škof Ivan; namestniki: Rakar Franc, Špacapan Lovrenc, Dečman Vinko, Rjavec Anton, Vižin Franc, Skok Ivan, Markel Franc, Smrekar Jože, Skerl Jože in Karba Juri. — V nadzorstveni odbor so izvoljeni sledeči tovariši: Kamnikar Alojz, Celar Franc, Zupančič Franc, Ratej Anton (Maribor), Lank Anton (Maribor)

Po volitvah so dali nekateri tovariši, zlasti oni iz Maribora izraza svojemu nezadovoljstvu, da se pri kandidaturi ni dovolj oziralo na nenastavljene tovariše, in da bi moralo priti več nenastavljenih tovarišev v odbor. To stališče je sicer ostalo osamljeno, vendar pa je pokazalo, da ne vlada med nastavljenimi in nenastavljenimi mariborskimi tovariši ona sloga, ki je samcobsebi umevna po drugih podružnicah in ki je pogoj za uspešno delovanje. Razni tovariši so se oglasili k besedi in pozvali nenastavljene tovariše, naj se bolj zanimajo za delo v društvu in naj poprimajo za delo, poudarjali pa so tudi potrebo, da imajo vajeti v rokah izkušeni in dela voljni tovariši, ki jim udejstvovanje v društvu ne more škodovati toliko, kot bi utegnulo škodovati nenastavljenim tovarišem. —

Pri slučajnostih se oglasi k besedi burno pozdravljen tov. Nikolić, predsednik Centrale. Prinaša v imenu tovarišev iz Beograda vsem navzočim kakor tudi onim, ki se zborovanja niso mogli udeležiti, bratske pozdrave. Omenja delo v Centrali, ki ga je prav mnogo, bodisi na lastno iniciativo Centrale, bodisi na pobude iz poedinih Oblastnih uprav. Teško pa je priti do pozitivnih uspehov, deloma radi nepojmovanja na vodilnih mestih, deloma radi nestalnih političnih prilik, ki povzročajo

vsak hip spremembe na merodajnih mestih, kar v veliki meri ovira redno funkcioniranje uprave. Povdarja vkljub temu potrebo po vztrajnem delu, dokler si ne bomo priborili po zakonu nam pripadajočih pravic. Omenja še neprestane intervencije za izboljšanje premogovne premije, za katero ima za enkrat mnogo obljub, ter konča s pozdravom na navzoče.

Tov. Vujičić pozdravi navzoče v imenu Oblastne uprave u Sarajevu. Poroča o delovanju v Bosni ter omenja, da se dela pri njih približno slično kot tukaj. Dalje omenja, da je bil pred kratkim u Beogradu ter videl, da se tudi tam dela in da narašča zanimanje naših sotovarišev. Radi tega vzpodbuja in bodri k vztrajnemu delu. Ne smemo izgubiti zaupanja, da bomo dosegli svoje pravice. Delamo tudi v Bosni in naše društvo se širi. Zanimanje kurjačev za naše društvo se opaža po celi državi, to pa zato, ker vedo, da se na samopomoč najlažje zanesejo.

V imenu zagrebške Oblastne uprave izročja pozdrave tov. Tičar. Pravi, da je prišel, da vidi delovanje Oblastne uprave v Ljubljani. Priznati mora, da se nahajajo v Ljubljani dobre, požrtvovalne moči in vztrajne. Želeti bi bilo, da bi imela vsaka Oblastna uprava take. Pojasnjuje navzočim težkoče pri delovanju v lastni Oblastni upravi. Pričeti so morali s tem, da so si priborili dostop do svojih šefov, da jim obrazložijo svoje težave. Saj nekdaž se niso smeli za kaj takega niti priglasiti. Opo-minja k vztrajnosti, ker še nikdo ni dosegel vsega v enem mesecu ali letu, tega tudi mi ne moremo. Lahko pa se nadejamo, da si bomo prej ali slej priborili priznanje naših pravic, da se bo vpoštevalo naše naporno delo in da se nas bo po njem tudi plačalo.

Tov. Bakšič pojasnjuje v svojih izjavah pomen organizacije. Vsak kurjač bi se moral zavedati, da je edino ta prava strokovna organizacija in edino ta zmožna, da zastopa naše interese. Vse druge organizacije so do danes dokazale, da so nezmožne za zastopanje vprašanj, ki se nas tičejo, s tem pa ni povedano, da ne bomo šli pri vseh drugih vprašanjih s kako drugo organizacijo skupaj. Vendar pa bodo morali biti kurjači tudi prepričani o pravilnosti takih vprašanj. Povdarja nadalje, kako nepremišljeni so nekateri ukazi, ki lahko imajo neljube posledice za nas kurjače kakor tudi za upravo. Govori še nadalje o našem strokovnem vprašanju; njegova izvajanja vzamejo navzoči tovariši z odobravanjem na znanje.

Nato se nihče več ne oglasi k besedi. Tov. predsednik se zahvali za lepo udeležbo in zaključi zbor ob 16. uri.

Izveštaj

o prvoj redovitoj glavnoj skupštini Oblastne uprave u Zagrebu, održanoj 9. VII. o. g.

Zastupane su na glavnoj skupštini po svojim delegatima slijedeće krajevne podružnice: Karlovac (Ivanović Mile), Ogulin (Žagar Jure), Srpske Moravice (Jaksić Rade IV.), Sušak (Tkalček Djuro), Gračac (Grgurić Djuro, Milković Božo), Split (Borović Ignac), Sisak (Ormoš Danijel), Brod na Savi (Vrzić Mile, Rokavec Ivan), Osijek (Jedinak Ivan), Bijelovar (Bogunović Jovo), Novska (Devčić Nikola), Varaždin (Peršić Ivan).

Skupština otvara tačno u 10 sati drug Mlakar, a vodstvo skupštine uzima drug Ptičar te pročita dnevni red:

1. Izveštaj predsednika, 2. izvještaj tajnika, 3. izvještaj blagajnika, 4. izvještaj nadzornog odbora, 5. biranje novog upravnog odbora in nadzornog odbora i 6. slučajnosti.

Izveštaj predsednika moralo bi podati predsednik drug Dojčić, ali je zbog neočekivanih i nepredviđenih neprilika bio sprečen, da pripravi svoj izvještaj pa se moralo proći preko ove tačke dnevnog reda.

O tajničkim poslovima izvještava drug Ceglec. Do mjeseca decembra imala je Oblastna uprava svega 322 člana, održano je za vrijeme od 1. novembra do 31. decembra 1925 osam redovitih i jedna vanredna sjednica. Dopisalo bilo je 101, 36 odaslanih 65 došlih. Intervencija je bilo: u ložioni Zagreb gl. kolodvor 4, u ložioni Zagreb—Sava 2, kot generalne direkcije jedna, kod ministarstva Saobarčaja jedna. Izvještaj se prima.

Blagajnički izvještaj podaje drug Jančić i to zaključni račun do 31. dec. 1925. Izdale se četiri drugovima novčana pomoć u ukupnoj sumi od 1.505.— Din. Izvještaj se prima do znanja.

U novi odbor su nakon kratke debate ušli slijedeći drugovi: predsjednik Mlakar Franjo, I. podpreds. Ptičar Ludvik, II. potpreds. Bartaković Nikola, I. tajnik Jančić Karol, II. tajnik Mikulec Josip, blagajnik Planinčić Stevo, II. blagajnik Serežin Leopold, odbornici: Mance Josip, Klapčić Mijo, Krizman Ivan, Kolarić Feliks, Vučinić Julij, Uraić Ljudevit, Rešč, Petrić Stjepan, Pešić Dobroslav; namjesnici: Sabljčić Lajoš, Marčela Djuro, Imperl Antun, Dobravščak Martin, Zadravec Stjepan, Adamović Andrija, Brezničar Stjepan, Furlan Ferdo, Bučar Makso. Nadzorni odbor: predsednik Ceglec Ivan, Bešlić Ivan, Kroflin Mijo, Jedinak Ivan, Jaksić Rade IV., Vrzić Mile.

Kod slučajnosti uzima riječ drug Ček iz Ljubljane i predlaže, da' novo izabrani odbor što prije uvede novčani saobraćaj preko čekovnog ureda, kao što ga ima Oblasna uprava u Ljubljani. Ovaj se predlog prima.

Zatim se prelazi na debatu o novčanim potporama. Stavljenih je više prijedloga, napokon se skupština složi u slijedećem: Svaki član ima pravo na potporu, u slučaju bolesti, ne glede na to jeli imenovan ili je neimenovan i to tek nakon 6 nedelja bolovanja. Visinu pomoći za slučaj bolesti odredit će upravni odbor i to prema stanju u blagajni Oblasne uprave a najviše do 500.— Din. Potpora ili posmrtnina za djecu jednoglasno je otklonjena. Član, koji primi potporu, ne treba da je vrati.

Dolaze u razgovor razne neprilike, kojim su izstavljeni ložači zagrebačke direkcije kod vršenja službe. Zaključili se jednoglasno, da se šalje direkciji predstavka sa zahtjevom, da se usvoji za zagrebačku direkciju glede čišćenja stroja naredba, koja važi za subotičku direkciju. Tako se isto usvoji prijedlog, po kome mora svaki ložač, koji svrši ložački ispit, primiti biljegovanu svjedodžbu o tome. Ovaj se zahtjev mora bezuvjetno riješiti.

Drug Ček iz Ljubljane pozdravlja drugove iz zagrebačke Oblasne uprave. Vrlo ga veseli, što su se drugovi u tako

velikom broju odazvali pozivu na glavnu skupštinu. Apelira na članove, da' poagittiraju među drugovima koji se još nalaze po drugim organizacijama, neka pristupe u naše redove, jer je jedino Udruženje ložača ona organizacija, koja vodi i računa i brigu o sudbini svih ložača. Poziva na solidarnost između drugova ložača, ujedno apelira na novoizabrani odbor, da bude vršio svoje dužnosti savjesno i tačno, kao što mora prema pravilima. — Drug Ptičar u zaključnom govoru zahvaljuje se drugovima, što su došli u ovolikom broju na skupštinu te zaključili tačno u 16. sati.

Podpore.

Odkar smo si kurjači ustanovili svoje društvo, je bilo že veliko razmotrivanj glede načina podjeljevanja podpor članom, ki se nahajajo v bolezni. Naš namen je bil in bo, da bi po možnosti, kar se tiče podjeljevanja podpor, uredili stvar tako, da bi bilo, če le mogoče, vsem članom ustrezno.

Nekateri naši člani so bili, odnosno so še vedno mnenja, naj bi se podpore delile vsem v pošteve prihajajočim članom v enaki meri, brez razlike na starost, ne ozirajoč se na število družinskih članov, neglede na to, ali je prosilec nastavljen ali nenastavljen, torej v slučaju bolezni

enega ali drugega, naj bi se odmerila podpora vsem enako.

Premotrimo nekoliko naziranje s stališča socialnega sočutja do svojega tovariša in bližnjega, pa bomo takoj uvideli, da je tako pojmovanje nesocialno in vse prej kot pravično. Oglejmo si nekoliko stanje nenastavljenega kurjača v slučaju bolezni, pa si bo lahko vsak naš član na jasnem, da z onimi odstotki boleznine, ki jo dobiva nenastavljeni kurjač v slučaju bolezni, ni mogoče, da bi vsaj za silo preživel sebe in svojo družino. V kakem neprijetnem položaju se nahaja tak naš tovariš, morda še ni znano vsakemu nastavljenecu kurjaču, zato ne bo odveč, če o tem nekoliko spregovorimo. Ako doleti nenastavljenega kurjača nesrečna usoda, da ga bolezen prisili, da zapusti svoje delo, se njegovi dohodki v znatni meri skrčijo. Boleznine dobi samo 70 odstotkov od svoje urnine. Zraven izgube 20 odstotkov egzekutivne doklade, odpade mu kilometražna in premogovna premija. Tedaj izgubi nenastavljen kurjač v slučaju bolezni preko polovice vseh svojih rednih dohodkov. V katerem slučaju pa ima človek več izdatkov, če je bolan ali ako je zdrav, to naj presodijo člani sami.

Navajamo slučaj bede nenastavljenega kurjača, ki ga je neusmiljena usoda prikovala na bolniško posteljo. Prejeli smo prošnjo za bolniško podporo, iz katere je videti, da se prosilec z vso svojo številno družino nahaja v neznosni bedi. Leži že drugi mesec v bolnici težko bolan. Ob enem se nahaja v bolnici tudi njegova žena. Doma pa plaka šest gladnih in neprekrbljenih otročičev, ki želijo kruha. Nesrečni oče pa jim ga ne more preskrbeti, ker leži bolan in premišljuje svojo zlo usodo. V prošnji navaja tudi, da je že bil enkrat, odkar obstoja naše društvo, šest tednov bolan, da pa ni hotel nadlegovati društva, češ, da ne gre, da bi za vsako malenkost vlagal prošnjo za podporo in izkoriščal društveno blagajno. Šele sedaj, ko ga je ponovno in še hujše doletela nesreča, je primoran obrniti se na upravni odbor s prošjo za pomoč.

Vprašamo: Kdo je v slučaju bolezni bolj potreben podpore, nastavljen član brez družine ali nenastavljen z veliko družino? To vprašanje naj razrešijo člani sami.

Da je naše stališče v tej zadevi pravilno, se je izkazalo tudi na občnem zboru, ko so nekateri člani prišli s predlogom, naj bi se podpore izenačile. Pokazalo se je takoj, da je velika većina navzoćih, res uvidevnih članov bila proti izenačenju bolniških podpor.

Неколико речи о чистоћи.

Веч и сама реч чистост значи нешто лепо, јер наводи нешто, чега би се морао држати сваки човек. Никоме та реч не би смела сметати и нико не би смео мислити о нјој, да је нешто сувиншно. Али има још људи, који мисле, па то је ипак свеједно, нека будем такав или онакав, то се никогач не тиче, ако је мени право, не сме бити другоме криво. Али човек, који воли чистост, неће бити оваквог мишљења. Са неколико речи моћи ће он сузбити таква и слична мишљења, па ће речи онаквом човеку, не знаш ли ти, будало, да је чистост пола живота? — Као има у свим другим струкама људи, којима је свеједно, јесу ли чисти или прљави, тако их има и у нашој струци. Па и више, има их, који се никад поштено не оперу, увек носе на себи по гдекакве знакове већ уједне прљавости. Ако скрепеш таквом човеку пажњу на то, одговориће ти, па то није могуће, да би се то отклонило. С времена на време долази на светло каква окружница, која позива на чистост и која опозорава оне, који се служе касарне, да их не убрљају, тако исто и рубље на креветима. Али и поред

свих окружница и напомена некојим је људима пријатније, да легну у кревет у нетакнутој својој прљавости, било из немара, било јер им је свеједно, јесу ли у чистој соби на чистом кревету или у ђубрету. Нечемо погађати, из каквих се то узрока дешава, нагласити морамо, да је то одвратно и по здравје врло штетно.

У некој је касарни на ходнику табла са написом: опери се, пре но што легнеш у кревет! Та се табла налази на видном месту, али за извесне људи и то није довољно. Требало би тамо наместити стражу, која се не би макнула с места никоме, који не би био чист и опран, то би могло у овом злу помоћи!

Опомињамо наше другове, да се држе оне истине, која каже: чистост је за све болести најбољи лек. Сваки друг, који долази у спаваоницу нека дође са намером, да ће оставити своје другу, који ће дочи иза њега, све онако чисто и лепо, као што је било; њему остављено. Будемо ли удесили своје понашање према томе, а то се са неколико добре воље може постичи, моћи ће отпасти све предметне окружнице и сличне ствари, које се у ту сврху објављају.

Če pogledamo malo okoli sebe, kako se pri drugih društvih v tem pogledu postopa, bomo takoj videli, da nima nobeno društvo, kar je samoobsebi razumljivo, take določbe, ki bi v vsakem slučaju za članke odredjela enako podporo. Zato smo se in se bomo tudi v bodoče držali smernic, ki slonijo na socialnem čutu, tako da se bo delila denarna pomoč v bolezni po potrebi in po zmožnosti društvene blagajne.

Pri tem moramo grajati še neko značilno pogrešno mnenje. Dobijo se še nekateri tovariši, ki mislijo in zahtevajo, naj bi upravni odbor nakazoval velike podpore in velike posmrtnine, članski prispevki pa naj bi se znižali. Moramo ugotoviti, da za enkrat še nismo zmožni čudeže delati, tako da bi iz blagajne več denarja izdajali nego ga v blagajno prejmemo. Brez skrbi pa trdimo, da je ni organizacije, ki bi s tako malimi članskimi prispevki, kot jih plačujemo mi kurjači svojemu društvu, mogla podeljevati tako visoke denarne podpore kot mi. Poznamo društva, pri katerih plačujejo člani mnogo višje članarino, kot jo plačujemo mi, pa v zvezi visoki članarini ne delijo nikakih bolniških podpor. Bolniške podpore se nabirajo od slučaja do slučaja z nabiralnimi polami, ki jih pa mi ne poznamo, temveč nakazujemo podpore in posmrtnine iz one malenkostne članarine, ki jo plačujemo.

Menimo, da se po vsem, kar smo navedli, držimo one previdnosti, ki je povsem na mestu in ki nam je noben član, upajmo, ne bo mogel očitati. Zato smo priobčili teh par misli z namenom, da bi se pojasnila stvar tudi onim našim tovarišem, ki bi imeli o njej kako napačno sliko.

Dopisi.

Pritožbe glede spalnice Zagreb—Sava. V spalnici Zagreb—Sava, ki je namenjena za kurjače, se nahajajo nekateri nedostatki, ki se jih vkljub ponovnim pritožbam do zdaj še ni odpravilo in ki zahtevajo, da se nujno odpravijo. Predvsem ni na oknih zastorov, tako, da o počitku po dnevi ne more biti govora, kajti spanje pri dnevni luči ni vselej enako vredno spanju v temi, poleti se pa še pridruži nadloga v obliki muh. Tako pridejo ob prepotrebnih počitkih baš oni kurjači, ki so ga najbolj potrebni, to so oni, ki pripeljejo tovorne vlake iz Ljubljane in Maribora. Ta služba traja tudi 15 do 16 ur brez odmora in je umljivo, da mora človek, ki je prebil tako naporno dolgo trajno turo, tudi nekoliko počivati, posebno še ker ga čaka povratna tura, ki je enako naporna in dolga kot prva. Prav v takih okolščinah bi se mogel najti često prvotni vzrok, da kurjaču odpojevo sile in da ne vrši svojega

dela s potrebno pozornostjo in po predpisih, ampak vsega tega ne vidijo pri zagrebški direkciji, da bi tak malenkosten nedostatek odstranili in s tem ne samo svojim uslužbencem ustregli, ampak posredno tudi železniško upravo obvarovali škode.

Vodovoda tudi ni v bližini spalnice. To je že skrajna nemarnost, da se ne nudi uslužbenstvu tista primitivna udobnost, da bi moglo v vsakem slučaju takoj do vode. V današnji dobi, ko se toliko govori in pridiga o higieni je treba pomanjkljivost še tembolj grajati.

In da bo slika popolna, je treba le še omeniti, da tudi stranišča ni zraven spalnice. Najbližje se nahaja na nasprotni strani, in kdor hoče do njega, mora preko vseh tirov. Ali to popotovanje tja in nazaj pospešuje osebno varnost uslužbencev, zlasti v temni noči, in ali je tako vandranje priporočljivo za njihovo zdravje, o tem si oni, ki bi imeli za to skrbeti, ne delajo sivih las. Tukaj ne gre za kako komoditeto, čeprav bi imeli tudi kurjači pravico vsaj do neke primitivne udobnosti, temveč gre za to, da se še pravočasno prepreči kaka večja nesreča, ki se lahko vsak čas pripeti, ko leze po noči človek zaspan in od utrujenosti ves zbit preko tirov, koder venomer premikajo. Menimo, da je že skrajni čas, da se gospodje zgahejo in ukrenejo, kar je njihova dolžnost.

V zadnjem »Ujedinjenem Železničarju« se je oglasil nek organiziran kurjač in pripoveduje neko historijo o čiščenju strojev s travo, ki jo morajo kurjači krasti pri kmetih. Potem pravi, da so bili kurjači složni, dokler so bili razredno organizirani, in jim ni bilo treba snažiti strojev, sedaj pa, ko imajo svojo organizacijo, je seveda vse za nič. Na koncu se tolaži, da bo itak tega društva kmalu konec in potem bo seveda napočil za kurjače — zlati čas. — K temu bi pripomnili, da mora kurjač opravljati sam svojo službo, pa naj bo kjerkoli organiziran. V ostalem pa veljata v tem pogledu za kurjače, ne glede na njih organizacije, člana 10 in 15 pravilnika o mašinovodama i ložaćima. Kar se tiče složnosti, ne vemo, kdaj so bili kurjači bolj složni, ali tedaj, ko so bili »razredno« organizirani po raznih organizacijah, ali pa sedaj, ko so domala vsi organizirani v svoji lastni organizaciji. Veseli nas pa posredno priznanje, da kurjači niso več »razredno« organizirani. Bržkone so pri »Ujed. Žel.« držali besedo in izbacili iz svoje organizacije vse one tovariše, ki so organizirani po strokovnih organizacijah.

Glede častnega članstva načelnikov omenjamo, da ni noben načelnik naš čast-

ni član, in bi tozadevno želeli, da nas pustijo pri miru prav tako, kakor tudi mi drugih ne izprašujemo, katere malike iz Londona, Berlina ali Moskve častijo za svoje svetnike.

Zahvale.

Niže podpisani Mlakar Franc, ložač ložione Zagreb glavni kolodvor, se tim putem najiskrenije zahvaljujem Oblasnoj Upravi Udruženja ložača Zagreb, za nakazanu mi boličku podporu u iznosu Din 300.—
Mlakar Franc, ložač.

Najtoplije se zahvaljujem Udruženju Ložača Obl. Upr. Zagreb, za nakazanu mi bolesničku podporu u iznosu Din 300.—
Arbanas Nikola, ložač ložione Brod ob Savi.

Podpisani drug Mičetić Ivan, ložač ložione Sušak, se najtoplije zahvaljujem Udruženju Ložača Oblasnoj Upravi Zagreb, i to za podeljenu mi bolničku podporu u iznosu Din 300.— u mom bolesnom stanju.

Mičetić Ivan, ložač ložione Sušak.

Podpisani se ovim putem najtoplije zahvaljujem Oblasnoj Upravi Zagreb, koja mi je kao svome članu isplatila u mom bolesnom stanju Din 300.— bolničke podpore.

Gašparić Anton, ložač ložione Sisak.

Uzimam si za dužnost, te se ovim putem najtoplije zahvaljujem Oblasnoj Upravi Udruženja ložača Zagreb, koja mi je za moje dugotrajne bolesti pružila pomoć u svoti od 500.— Din.

Osijek, 2. juna 1926.

Anton Kosza, ložač.

Podpisani se tem potom vljudno zahvaljujem Udruženju kurjačev Oblasni upravi v Ljubljani za nakazano mi bolniško podporo v znesku 300 Din.

Germ Ivan, pružni kurjač v Mariboru.

Podpisani Dobavšek Rudolf se zahvaljujem Udruženju kurjačev, ki mi je v bolezni priskočilo na pomoć z zeskum 500 dinarjev.

Dobavšek Rudolf.

Podpisani se najiskreneje zahvaljujem Oblasni upravi Ljubljana za bolniško podporo v znesku 300.— Din.

Ivan Kovačić, strojni kurjač v Mariboru.

Podpisani se najtopleje zahvaljujem Udruženju kurjačev, Oblasna uprava v Ljubljani za podeljeno mi podporu v znesku Din 1500 ob prilici smrti moje soproge.

Obenem se tem potom zahvaljujem vsem onim, ki so sodelovali in pomagali pri pogrebu moje nepozabne soproge.

Velenje, 6. aprila 1926.

Ivan Grajžl.